

Dosarul nr. 2ra-2125/17

Instanța de fond: Judecătoria Orhei – S. Lazari

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Angela Savca, Ghenadie Savca și Anatolie Botnari,

în cauza civilă la acțiunea lui Anatolie Botnari împotriva Angelei Savca și Ghenadie Savca cu privire la obligarea demolării construcțiilor neautorizate și înlăturarea obstacolelor la construirea gardului, restituirea suprafeței de teren și cererea reconvențională înaintată de către Angela Savca și Ghenadie Savca împotriva lui Anatolie Botnari cu privire la demolarea construcțiilor neautorizate, modificarea hotarelor terenului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 23 mai 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de către Anatolie Botnari, Ghenadie Savca și Angela Savca, s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei din data de 06 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Anatolie Botnari la data de 21 ianuarie 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva lui Ghenadie Savca și Angela Savca, prin care a solicitat obligarea demolării construcției neautorizate ridicate pe hotar, înlăturarea obstacolelor la construcția gardului, restituirea terenului cu suprafața de 0,00039 ha, care a fost acaparată ilegal și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-5, 73-74, vol.I)

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că în baza contractului de donație din data de 12 mai 1999 a devenit proprietar a terenului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,06 ha, precum și a construcțiilor cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, situate în or. Orhei, xxxxx.

Vecinii acestuia, Ghenadie Savca și Angela Savca dețin cu drept de proprietate terenul cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,0447 ha și a construcției cu numărul cadastral xxxxx, situate în or. Orhei, xxxxx.

În legătură cu faptul că vecinii Ghenadie Savca și Angela Savca au construit o construcție auxiliară pe hotar, ocupând și o porțiune din terenul său, se află în imposibilitatea de se folosi în întregime de terenul său.

La solicitarea reclamantului de a demola construcția auxiliară construită neautorizat pe fișa de pământ ce desparte gospodăriile, pârâții au refuzat.

Ghenadie Savca și Angela Savca la data de 20 februarie 2014 au depus cerere reconvențională, cu concretizările ulterioare, împotriva lui Anatolie Botnari privind demolarea construcției ridicate de către Anatolie Botnari neautorizat, care depășește hotarul cu 0,5 metri, iar acoperișul cu un metru, modificarea hotarelor terenurilor conform contractelor de donație și de vânzare – cumpărare, obligarea OCT Orhei să modifice hotarul bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx, conform planului actualizat, interzicerea de a ridica careva construcții cu nerespectarea unui metru de la linia de hotar și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 18-19, 89-90, vol.I).

În motivarea cererii au indicat, că conform contractului de vânzare – cumpărare din data de 14 noiembrie 2012 au cumpărat casa de locuit cu numărul cadastral xxxxx, și terenul aferent cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,0447 ha, situat în or. Orhei, str. xxxxx.

După procurarea imobilelor aceștia au demolat careva construcții din curtea casei, iar Anatolie Botnari a propus construcția unui gard, însă având în vedere că gardul, care urma să fie construit pe o lungime de 50 metri, ceea ce presupune cheltuieli mari, aceștia nu au fost de acord să investească împreună.

În anul 2013 Anatolie Botnari a ridicat o construcție neautorizată cu depășirea hotarului cu 0,5 metri, iar acoperișul construcției se afla cu un metru pe terenul lor.

De asemenea a mai indicat, că au propus soluționarea litigiului pe cale amiabilă, solicitând lui Anatolie Botnari să-și transpună hotarul în natură, însă acesta din urmă a refuzat, indicând că lucrările sunt costisitoare.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 06 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de către Anatolie Botnari împotriva lui Ghenadie Savca și Angela Savca privind obligarea demolării construcțiilor neautorizate, înlăturarea obstacolelor la construcția gardului și restituirea suprafeței de teren și acțiunea reconvențională a lui Ghenadie Savca și Angelei Savca împotriva lui Anatolie Botnari privind demolarea construcției neautorizate, modificarea hotarelor terenului și compensarea cheltuielilor de judecată, s-au respins (f.d.178, 184-186, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 23 mai 2017 a respins apelurile declarate de către Anatolie Botnari, Ghenadie Savca și Angelei Savca, a menținut hotărârea Judecătoria Orhei din data de 06 octombrie 2016 (f.d. 242,243-244, vol.I).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 02 octombrie 2017 Ghenadie Savca și Angela Savca au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare la prima instanță (2-3, vol.II).

În motivarea recursului recurenții au indicat dezacordul cu hotărârile emise de către instanțele de judecată, menționând că Anatolie Botnari prin contractul de donație a primit în proprietate terenul aferent casei de locuit cu suprafața de 0,06 ha, iar în urma măsurărilor cadastrale s-a constatat că deține cu un metru mai mult pământ decât a primit ca donație. De asemenea au indicat că nu au acaparat nici o bucată de pământ, ce i-ar aparține cu drept de proprietate lui Anatolie Botnari.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 mai 2017, Anatolie Botnari a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingerea acțiunii sale și în această parte a emite o nouă hotărâre privind admiterea acțiunii (f.d. 15-25, vol.II).

În motivarea recursului acesta a indicat, că atât instanța de fond cât și instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, indicând că litigiul privind stabilirea terenurilor nu este de competența instanței de judecată.

În opinia acestuia litigiul ține de competența instanței de judecată, ori aceasta urma să stabilească care măsuri sunt corecte și care plan geometric corespunde situației juridice stabilite prin înscrierea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

La data de 24 noiembrie 2017 Ghenadie Savca și Angela Savca au depus referință la cererea de recurs depusă de către Anatolie Botnari, prin care au solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat (f.d. 32-35, vol.II).

Anatolie Botnari la data de 01 decembrie 2017 a depus referință la cererea de recurs depuse de către Ghenadie Savca și Angela Savca, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 37-38, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 mai 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 03 august 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile depuse de către Ghenadie Savca, Angela Savca și Anatolie Botnari la data de 02 octombrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurile în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către Ghenadie Savca, Angela Savca și Anatolie Botnari sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrierile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurrate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Ghenadie Savca, Angela Savca și Anatolie Botnari asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursurile în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurrate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Ghenadie Savca, Angela Savca și Anatolie Botnari inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursurile, declarate de către Ghenadie Savca, Angela Savca și Anatolie Botnari, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas